



HORKO, KUVAJT HORKO, VEDRO

Zrovna začal Ramadán (6. 6. 2016), když jsem začal přemýšlet, o jaké zemi tentokrát napsat tenhle článek. Jednu výjimečnou arabskou destinaci by to chtělo, jsem si říkal a skoro přesně v tom okamžiku se na facebooku objevila emotivní zpráva mého známého golfisty Bulhara Borise Borissova z hřiště Sahara Golf Club – Sabah As Salim As Sabbah, Kuvajt: „Vedro... 44 °C, ukončeno po 14 jamkách.“

Což během pár minut komentoval můj další kamarád, cestovatel a objevovatel zajímavých destinací Daniel Valchovník: „Na Saharě jsem hrál před čtyřmi lety a to bylo 56 °C a uhrál jsem jen čtyři jamky.“ V tom okamžiku bylo rozhodnuto – jede se do Kuvajtu. Proza tím jen virtuálně.

TURISTIKA V BODU NULA

Na první kliknutí se objevilo luxusní hřiště Sahara Gold Club a chvíli to vypadalo, že je jediné v Kuvajtu. Země, která má jen jedno hřiště? To by bylo divné, takže pátráme dál a vyklubala se ještě dvě. Informace o nich se ale na síti velmi různily, z čehož na první pohled bylo jasné, že tohle určitě není turisty moc navštěvovaná destinace. Například oblíbený server Golf Advisor

uváděl, že Kuwait International Golf & Country Club je devítijamkové hřiště, ale podle webu už má 27 jamek. Takže jsem obratem poslal na všechna tři hřiště prosby o informace a o fotky. Žádná odpověď, kromě automatické nic. Opakuji tedy prosebné e-maily a opět jen jediná automatická odpověď, pod kterou je podpis Mína Abdullah. Dál samozřejmě nic. Ale ne takové to nic, na které jsme zvyklí, tohle bylo hluboké nic. Zkusil jsem i napsat prosbu o fotky na jakousi turistickou centrálu Kuvajtu – Visit Kuwait, ale také se neozvala žádná odpověď. Dobře, nechtějí být slavní v Čechách, budu si muset poradit jinak a objevovat „po svých“ na síti, protože, jak se ukázalo, podpora virtuální i nevirtuální turistiky je v těchto zemi nulová.

Jo, oni totiž v Kuvajtu turisty moc nechtějí. A už vůbec nechtějí naše západní móresy, zábavu,

alkohol, drogy a sex. Je pravda, že jakési snahy o rozvoj turistiky jsem našel – třeba letos proběhl v Kuwait City trh cestovního ruchu Kuwait Travel Market 2016, ale jde o aktivitu, která tak nějak nezapadá do celkového konceptu země, zvyků a její atmosféry. Stejně, jako tam nezapadá třeba hokejový stadion (kuvajtské mužstvo vyhrálo mistrovství asijských států v hokeji) nebo Kuvajt Jazz Festival, který se koná už několikrát rok na jaře v hotelu Radisson. Festival je populární i v Dubaji, Bahrajnu a Kataru, ale je to opravdu naprosto výjimečná záležitost. Samozřejmě, když jde o ojedinelé záležitosti, tak jsou o to víc vidět. A Kuvajt je přitom jednou z nejpokrokovějších arabských zemí – mají tu i jedno science centrum, v podstatě podobné, jak jsme na ně zvyklí u nás, ale přece jen, má představa nespoutaného jazzmana s doutníkem



a sklenkou whisky v ruce tady dostává hodně na frak a patří do kategorie zcela vyloučených a naprosto nepřijatelných obrazů zkaženého světa. Tady se hraje podle jiných not.

O RAMADÁNU ANI ŽVÝKAČKU NA VEŘEJNOSTI

Tady se požitky nevedou, je zakázáno skoro vše a omezení se ještě vystupňují v průběhu svatého měsíce Ramadán, kdy se na veřejnosti nesmí jíst, pít cokoli, ani se nesmí kouřit, žvýkat žvýkačku, koupat se v moři atd., a to v době od východu do západu slunce.

Pokud byste chtěli do Kuvajtu vyrazit s přítelem nebo přítelkyní, radši se před cestou vezměte, abyste nemuseli bydlet každý v jiném pokoji, protože soužití nesezdaného páru je považováno za nelegální a líbání na veřejnosti či vodění se za ruce a objímání jsou nepřijatelná. A za všechno jsou pokuty a vězení. Žádné štráchy s provinilci, tady vládne pořádek a zákon. Z jistého pohledu je Kuvajt asi nejbezpečnější arabskou zemí. Kriminalita je nízká a největším nebezpečím jsou dopravní nehody – podle statistik mohou za jednu třeti-

nu úmrtí. Rychlostní silnice se nedoporučuje přecházet, tolerance k chodcům je téměř nulová, neboť pěšky anebo na kole se v ulicích pohybují pouze nejchudší zahraniční dělníci a na ně často není vůbec brán ohled.

Oni totiž Kuvajťané jsou velmi nechutně bohatí, samozřejmě díky ropě a díky státní politice, protože ta je pro nás stejně jako všechno další v Kuvajtu naprosto nepochopitelná. Daně se neplatí, ženy nepracují a muži nemusí, telefon je zadarmo, zdravotnictví je zadarmo, školství je zadarmo, benzin stojí pětikorunu, po svatbě dostanou novomanželé od státu pozemek na dům zadarmo a tak dál. Ale pozor, to se týká jen Kuvajťanů, kterých je cca jeden milion, ostatní obyvatelé země, kterých je většina, to mají poněkud horší. Protože Kuvajt je dost drahá země, jejich životní standard je výrazně nižší a jsou i menší šance jej nějak změnit, třeba nemovitosti mohou vlastnit jen Kuvajťané, na bezúročné půjčky mají opět nárok jen Kuvajťané a je tu i spousta dalších komplikací pro přistěhovalce, kterých je ale i přesto stále dost. Nicméně jako evropští turisté se budete cítit mnohem lépe a zase na tak moc

Radioaktivní hodinky si neberte

Celní předpisy se shodují v zásadě s předpisy jiných zemí, tj. dovoz osobních potřeb pro jedince anebo rodinu v přijatelném množství bezcelně.

Podle novelizovaného výnosu Generálního ředitelství cel Státu Kuvajt ze dne 1. 2. 2012 je do všech států GCC (členy jsou Kuvajt, Saúdská Arábie, Katar, Spojené arabské emiráty, Bahrajn a Omán) zakázáno dovážet drogy všech druhů a forem (tedy i jakýchkoli alkoholických nápojů); jakékoli zboží neslučitelné s islámem a jeho morálními normami; zboží pocházející z Izraele nebo mající na obalu nápisy v hebrejštině, případně izraelskou vlajku; nástroje, přístroje a vybavení určené k hazardním hrám jakéhokoli druhu; komodity obsahující radioaktivní látky (včetně hodinek značky Trophy); pyrotechnické zboží, azbest a výrobky z něj; cigarety (včetně žvýkaček v podobě cigaret); vepře (nebo jiná zvířata s totožným genomem) a vepřové maso; surovou slonovinu; nebezpečný odpad, použité pneumatiky a indické žvýkačky značky Tambol.

Celní kontrola – zvláště cizinců – na hraničních přechodech je prováděna velice důsledně. Za pokus o pašování výše uvedených komodit do země hrozí vysoké tresty. V případě drogových deliktů hrozí až trest smrti, resp. doživotní vězení.

komplikací nenarazíte, jen musíte respektovat pravidla, abyste nenarazili. Pokud byste chtěli skutečně do Kuvajtu vyrazit, doporučuji nějakou dobrou cestovku, zaividovat se do Drozda (systém zřízený MZV pro návštěvy exotických zemí našimi občany) a pečlivě nastudovat informace našeho ministerstva zahraničí, ze kterých příkládám výňatek (viz rámeček).

POJĎME RADŠI NA GOLF

Tak, a jde se na golf. Ten bude určitě taky úplně jiný, minimálně se dá předpokládat, že o bunkery nebude nouze. Ale jinak můžete být klidní, při porušení pravidel nedostanete týden natvrdo, jak je tu zvykem, ale jen trestné rány. Průvodcem nám chvíli bude Daniel Valchovník, který v Kuvajtu byl a hrál. Osobní zkušenosti jsou v tomhle opravdu nenahraditelné a zákonitě první otázka se týká oblečení, protože naše představa šejka na golfu je většínou právě o tom.

L. K.: „Dane, v čem hrají, v těch typických hábitech?“

D. V.: „Ne, to jsem na hřišti neviděl, normální golfový dress code tady platí, takže na první pohled ani nepoznáš, kdo je domorodec a kdo cizinec, který tam přijel za prací. A to je podle mě taky většina hráčů. První hřiště si vlastně postavili Britové, kteří tam pracovali. Proto na hřišti uvidíš občas i ženu – cizinku.“



L. K.: „Co mám udělat, abych si golf i v takovém vedru užil?“

D. V.: „Protože Kuvajt je v létě opravdu nejteplejší místo na Zemi, moc možností není. Buď noční hru – devět jamek na Sahara Golf Clubu je osvětlených – anebo časně ráno, což se mi líbí víc. Hezky ve 4.30 h začít. Problém se vstáváním není, protože nikdo neponocuje v žádných barech, tak jsou ráno všichni čilí.“

L. K.: „A něco nej...?“

D. V.: „Určitě Al Ahmadi Golf Club. 18 jamek a nezatravněné fairwaye a greeny, hraje se prostě v písku. Žádná zeleň, jen malý kousek umělé trávy, který si nosíš s sebou a ze kterého odpaluješ, pokud jsi na fairwayi. Pokud jsi mimo, musíš hrát bez podložky – z písku. Největší bunker na světě.“

L. K.: „... a co greeny?“

D. V.: „Browny – hnědé greeny jsou udusanou a uvalčovanou směsí písku a ropy. (Resort je majetkem kuvajtské ropné společnosti a hrají zde většinou její zaměstnanci.)

Puttuje se na nich docela dobře, i když dosednutí míčku na ‚brownu‘ má odlišné vlastnosti než na greenu a jsou o něco pomalejší než ty skutečné. Greenkeeper (spíš ‚brownkeeper‘) každou hodinu greeny upravuje tak, aby na nich nebyly znát

otisky nohou. Nemusíš vypichovat, ale kolem greenu naopak musíš zametat v šíři asi jednoho metru. U každého ‚brownu‘ je speciální smeták.“

L. K.: „Dane, děkujeme ti i za fotky – a někdy příště se budu těšit na golfu. Ať se ti daří!“

POZOR, TRÁVA!

Sahara Golf Club je 18jameková oáza (www.saharakuwait.com). U nás se ještě nedávno u některých hřišť pyšně uvádělo, že hřiště je plně zavlažováno, když jsme chtěli dát najevo jeho vyšší kvalitu. U Sahary v Kuvajtu se pyšní tím, že je to první osmnáctka celá zatravněná! Hřiště designoval Peter Harradine, s vodou se hospodaří pomocí tří jezer a u hřiště bylo vysázeno na 5000 stromů. Je tu výhled na dostihové závodiště a devět jamek je osvětlených pro noční hru, protože v tu dobu není takové vedro. Jinak je tu samozřejmě všechno, kam až sahá golfistova představitost – bazény, fitka, masáže, tenis, VIP sekce, VVIP sekce...

Cena za green fee je o víkendech (tedy v pátek a v sobotu) asi 4000 Kč. V neděli a v další pracovní dny je to „jen“ asi 2800 Kč. Kuvajt je drahá země, za což může místní měna, která je nejstabilnější měnou na světě a určuje cenu ropy.

NEJSTARŠÍ GOLF V ZEMI

Druhé hřiště, které jsme poznali díky Danovi, je Al Ahmadi Golf Club. Leží asi 40 km od Kuwait City, má 18 jamek, nemá trávu a cena green fee je 7 KWD, což je asi 500 Kč. Žádní „keďci“, žádné vozíky, jen vyprahlé hřiště na písku. Otevřeno bylo v roce 1940 a je nejstarším hřištěm v Kuvajtu. Ale Al Ahmadi je centrála pro Kuwait Oil Company a to městu, které má asi 400 000 obyvatel, dodává velkého významu; britští a indičtí expati se tady začali usazovat právě už v roce 1940 a jsou tam dodnes. K tomu se město může chlubit pravděpodobně nejkrásnějšími měsitami v Kuvajtu. Oficiální stránky hřiště jsem nenašel, třeba budete mít šťastnější ruku vy.

Třetím hřištěm (www.kigcc.com) je 27jamekové International Golf & Country Club, které vlastní Kuwait International Golf Co. W.L.L. Hřiště má na první pohled hezké webové stránky, ale nedozvíte se z nich ani cenu green fee. Je na nich totiž informací asi tolik, jako je deštivých dnů v Kuvajtu. Ale je tam telefon a tam věřím se dozvíte vše. Pokud chcete osobně poznat zemi, kde svítí slunce 365 dní v roce a je opravdu hodně jiná, než jste zvyklí, je to Kuvajt a přeji vám šťastnou cestu.